Δύσκολο πρόβλημα γιὰ τὴν Ἀγγλία ἀποτελοῦν οἱ ἔγχρωμοι μετανάστες

Ἔχουν φθάσει τὰ δύο ἑκατομμύρια

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. «Τὸ κῦμα τῶν ἐγχρώμων ἀπειλεῖ νὰ καταποντίσῃ τὴν Βρετανίαν». Αὐτὴν τὴν προειδοποίησιν δίδει τὸ Ἐθνικὸν Μέτωπον ἓν κόμμα τῆς Βρετανικῆς ἄκρας δεξιᾶς, κύριος σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ ἐκδιώξῃ τὰ δύο περίπου ἑκατομμύρια τῶν ἐγχρώμων — Ἰαμαϊκανῶν, Ἰνδῶν Πακιστανῶν καὶ ἄλλων μὴ λευκῶν ὑπηκόων τῶν ἄλλοτε Βρετανικῶν ἀποικιῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μεταναστεύσει ἀπὸ τοῦ 1945 εἰς τὴν Βρετανίαν. Τὸ Μέτωπον ἱδρύθη πρὸ δεκαετίας, ἡ δὲ ἰδεολογία του εἶναι ἓν μῖγμα ρατσισμοῦ καὶ ὑπερεθνικισμοῦ: εἰπεῖ π.χ. αὔξησιν τῶν ἀμυντικῶν δαπανῶν τῆς χώρας καὶ τὴν καθ' ἑρμῶν ὑψηλῶν προστατευτικῶν δασμῶν. Τὰ ἐπίσημα μέλη του εἶναι μόνον περὶ τοὺς 20.000 ἀλλ' ἔχει ὀπαδοὺς καὶ μεταξὺ τῶν λευκῶν τῆς ἐργατικῆς τάξεως, εἶναι δὲ τὸ ταχύτερον διαγκούμενον πολιτικὸν κίνημα τῆς χώρας. Παρ' ὅλον ὅτι δὲν ἐχει ἕδρας εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἐκέρδισε, προσφάτως, τὰ 10% τῆς λαϊκῆς ψήφου εἰς μίαν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν ἐκτοπίσαν τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐκ τῆς τρίτης θέσεως τὴν ὁποίαν κατεῖχε.

Οἱ Βρετανοὶ πολιτικοὶ ἠγέται ἔχουν ἀρχίσει νὰ ἐκφράζονται ἐναντίον τοῦ κινήματος. Πολλοὶ ἀρχικῶς, τὸ εἶχον ἀγνοήσει, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ ἔσβηνε, διότι οὐδεὶς ἀπέδιδε προσοχὴν εἰς αὐτό. Προσφάτως τὸ 150μελὲς Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Βρετανίας ἐξέδωκε μίαν ἀνακοίνωσιν εἰς τὴν ὁποίαν κατήγγειλεν ὅτι τὸ νέο πολιτικὸν κίνημα «διαβιβρώσκει» τὰς πατροπαραδότους ἰδέας τῆς ἀνεκτικότητος καὶ τοῦ σεβασμοῦ». Μ' ἀν παρομοίαν ἀνακοίνωσιν ἐξέδωκε καὶ τὸ Συνέδριο τῶν Καθολικῶν Ἐπισκόπων. Ἤδη, ἡ ἐκκλησία προτρέπει τοὺς ἱερεῖς νὰ καταγγέλλουν τὸ Μέτωπον ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος ὡς «ἀντίθετον πρὸς τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου».

Μία τυπικὴ πόλις μὲ ὀξὺ φυλετικὸν πρόβλημα, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Ἐθνικὸν Μέτωπον εἶναι λίαν δημοφιλές, εἶναι τὸ Μπράδφορδ, τὸ ἄλλοτε «παγκόσμιον κέντρον τῆς ἐριουργίας» καὶ τώρα μία παρηκμασμένη βιομηχανικὴ πόλις.

Τὸ ὅρομα τοῦ Ἰνδικοῦ κάρυ καὶ ἄλλων βαρέων μπαχαρικῶν κυριαρχεῖ εἰς τὰς παλαιοτέρας συνοικίας τοῦ Μπράδφορδ, ὅπου δὲν συναντᾶ κανεὶς εἰμὴ ἄτομα μὲ μελαψὸν ἢ μαῦρον δέρμα. Ἑπτὰ οἰκίαι ἔχουν μετατραπῆ εἰς Ἰσλαμικὰ τεμένη (χωρὶς μιναρέδες) ἄλλαι δὲ εἰς Ἰνδοϊσταικοὺς ναούς. Ἤδη, ἐκ τῶν 300.000 κατοίκων τῆς πόλεως τὸ ἓν πέμπτον εἶναι ἔγχρωμοι μετανάσται, αἱ δὲ φυλετικαὶ ἐνστάσεις διαρκῶς κλιμακώνονται. Ὁμάδες ὑποστηρικτῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου συμπλέκονται μὲ Ἰνδοὺς καὶ Πακιστανούς, ἐνίοτε δὲ θραύουν τοὺς ὑαλοπίνακας τῶν καταστημάτων καὶ τῶν κατοικιῶν εἰς τὰς γειτονιὰς τῶν ἐγχρώμων.

Βάσις τῆς ἐχθρότητος τῶν ἐνταπίων ἐναντὶ τῶν ἐγχρώμων μεταναστῶν εἶναι ἡ διαφορὰ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, ἀλλὰ καὶ λόγοι οἰκονομικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐπιδεινώνονται ἐκ τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ τῆς ηὐξημένης ἀνεργίας. Διὰ πολλοὺς Βρετανούς, τὸ Μέτωπον ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἐστίαν παρηγορίας.

Ὁ 45ετὴς Τζάιμς Μέρρικ, ἐκπρόσωπος τοῦ Μετώπου, λέγει: «Ἐνίοτε, μᾶς καλοῦν καὶ μᾶς λέγουν τὰ παράπονά των. Δὲν ἔχουν ἄλλοῦ νὰ ἀποτάθοῦν. Εἶναι ἀπογοητευμένοι».

Ὁ Μέρρικ ἐπιμένει ὅτι οἱ ἔγχρωμοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν χρονίαν ἀνεργίαν καὶ τὴν αὔξησιν παρανομίαν αἱ ὁποῖαι μαστίζουν τὴν χώραν. Παρ' ὅλον ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἀρνεῖται ὅτι ἡ αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος ὀφείλεται εἰς τοὺς ἔγχρώμους, ὁ Μέρρικ ὑποστηρίζει ὅτι οἱ ἔγχρωμοι ἐνοχλοῦν τὰς πλείστας τῶν γυναικῶν τῆς πόλεως καὶ ἀσκοῦν ἐμπορίαν ναρκωτικῶν, τὰ ὁποῖα — ὡς λέγει — εἶναι ἐναποθηκευμένα εἰς τὰ τεμένη καὶ τοὺς Ἰνδοϊστικοὺς ναούς. Ἓν μόνον μέσον θεραπείας τοῦ κακοῦ βλέπει ὁ Μέρρικ: «νὰ φύγουν οἱ ἔγχρωμοι».

Ὡς εἶναι φυσικόν, τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα ἀναστατώνουν τὴν δημοκρατίαν τοὺς ἔγχρώμους κατοίκους τοῦ Μπράδφορδ. Ὁ 58ετὴς Χουσάμ Δάδ Χάν, ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν πρὸ 16 ἐτῶν, τώρα δὲ εἶναι ἰδιοκτήτης ἑνὸς πρακτορείου ταξιδίων, λέγει:

«Ἠσθανόμεθα ἐδῶ ἀνέτως, διότι ὑπῆρχε δικαιοσύνη. Ἀφ' ὅτου, ὅμως, ἦλθεν ἐδῶ τὸ Ἐθνικὸν Μέτωπον, οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν αἰσθάνεται ἀσφαλής. Φοβούμεθα ὅτι θὰ καταστῶμεν ὡς οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν Χιτλερικὴν Γερμανίαν».

Ἡ γυναῖκα στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἔχει ἰσοτιμία

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ὅτι ἡ συντήρησις τῶν παιδιῶν σ' αὐτὰ τὰ ἱδρύματα ἐπιδοτεῖται ἀπὸ τὸ κράτος.

Ἀφοῦ πραγματοποίησε ἕνα καθῆκον τεράστιας ἱστορικῆς σημασίας — ἐξασφαλίζοντας, στὴν πράξη τὴν πραγματικὴ ἰσοτιμία τῆς γυναίκας ἡ σοβιετικὴ κοινωνία ἐξακολουθεῖ νὰ προχωρεῖ πρὸς τὰ μπρός ἐκφράζοντας, ὅπως ὑπογραμμίζεται στὴν ἀπόφασιν τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΣΕ γιὰ τὴν 60ὴ ἐπέτειο τῆς Μεγάλης Ὀχτωβριανῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης, «ἀπεριόριστο σεβασμὸ στὴν γυναίκα — μητέρα, στὴν γυναίκα — ἐργαζόμενη, στὴν γυναίκα — δραστήριο μέλος τῆς κομμουνιστικῆς οἰκοδόμησης».

Α. ΝΤΟΥΜΩΦ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Διεύθυνση Ἐφαρμογῆς Εκπαιδευτικῶν Σχεδίων, ἀνακοινώνει ὅτι θὰ γίνει δημοπρασία μὲ σφραγισμένες προσφορὲς καὶ μὲ τὸ σύστημα ποσοστοῦ ἐκπτώσεως μὲ γενικὸ ὅριο, γιὰ τὴ ἀνάδειξη ἀναδόχου ἐκτελέσεως ἐργασιῶν ἐπεκτάσεως ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως καὶ συνδέσεως μηχανημάτων κτιρίου 7 ΚΑΤΕΕ Πατρῶν, συνολικῆς δαπάνης σύμφωνα μὲ τὸν προϋπολογισμὸ τῆς μελέτης δραχμῶν ἑπτακοσίων χιλιάδων (700.000) μετ' ἀπροβλέπτων.

Ἡ δημοπρασία θὰ γίνει τὴν 10η Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1978 ἡμέρα Τρίτη καὶ ὥρα 11η (τέλος παραδόσεως τῶν προσφορῶν) στὰ Γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τοῦ ΚΑΤΕΕ Πατρῶν ποὺ βρίσκονται στὴν περιοχὴ Κουκούλι Πατρῶν, ἀπὸ τὴν ἁρμόδια Ἐπιτροπὴ δημοπρασίας.

Στὴ δημοπρασία θὰ γίνουν δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ.Ε Α' τάξεως γιὰ ἠλεκτρομηχανολογικὰ ἔργα ποὺ ἐκτελοῦνται ἀπὸ πιστώσεις Δημοσίων Ἐπενδύσεων. Ἐγγύηση συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δέκα τεσσάρων χιλιάδων δρχ. δηλ. 2% τῆς συνολικῆς προβλεπομένης δαπάνης τοῦ ἔργου καὶ παρέχεται σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα ὁρίζεται στὸ ἄρθρο 5 τοῦ Ν.Δ 1266/72 «Περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων».

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ πληροφορηθοῦν τὰ σχετικὰ τῆς δημοκρατίας (σχέδια, τεύχη δημοπρατήσεως) ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς Οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ΚΑΤΕΕ—Πατρῶν, τηλέφ. 324-441,, ὅλες τὶς ἐργάσιμες μέρες καὶ ὧρες. Τὸ ἔργο θὰ χρηματοδοτηθεῖ ἀπὸ τὸ ΠΔΕ ΣΑΕ 7743 ἔργο 7543025.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΟΚΕΤΟΥ

Ἡ τεχνολογικὴ μητρότης καὶ οἱ ψυχολογικὲς ἀνάγκες

Θεωρίες γιὰ τὴν ἱστορικὴ ἐξέλιξη τῆς θέσεως τῆς μητέρας

ΒΑΣΑΝΙΣΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΟ ΓΕΝΝΗΣΗ

ΡΩΜΗ. (Ἰδ. Ὑπ.). Ἡ γέννηση, ἡ μητρότητα, καὶ οἱ σχέσεις μητέρας — παιδιοῦ, ἀποτελοῦν μιὰ σειρὰ ἀπὸ γεγονότα καὶ κατηγορίες συμπεριφορᾶς, ποὺ ἀντικατοπτρίζουν ποικίλα βιολογικὰ φαινόμενα, τὴν πίεση τοῦ περιβάλλοντος καὶ τὴν πολιτιστικὴ ἐξέλιξη. Κατὰ πόσο διαφέρουν αὐτὲς οἱ ὄψεις τῆς γυναικείας ζωῆς ἀπὸ τὰ ὅσα συμβαίνουν στὰ ἄλλα εἴδη τῶν ζώων καὶ ἀπὸ τὰ ὅσα συνέβαιναν στὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἀνθρωπότητας;

Ἕνα συνέδριο ποὺ πραγματοποιήθηκε πρόσφατα στὴν Ρώμη ἀνέδειξε ὅτι ἡ συζήτηση τῶν προβλημάτων αὐτῶν ποὺ γινόταν ἤδη στὴν Γαλλία καὶ τὴν Ἀγγλία, ἔφτασε καὶ στὴν Ἰταλία ἀποκαλύπτονταν ἀντίθετες τάσεις καὶ ἀπόψεις σχετικὰ μ' ἕνα θέμα ποὺ ὁπωσδήποτε προκαλεῖ μεγάλο ἐνδιαφέρον.

Πρὶν μερικὰ χρόνια ὁ Λεμπουαγιὲ καὶ οἱ ὁπαδοί του τόνισαν ὅτι ἡ στιγμὴ τοῦ τοκετοῦ ἔχει «τεχνικοποιηθεῖ» ὑπερβολικὰ, καὶ ἀποτελεῖ ἐπεισόδιο ἀλλοτρίωσης γιὰ τὴν γυναίκα καὶ μεγάλο βάσανο γιὰ τὸ νεογέννητο ποὺ «τραυματίζόταν» μετὰ ἀπὸ μία «εὐχάριστη» καὶ σίγουρη ζωὴ στὴν κοιλιὰ τῆς μητέρας. Σύμφωνα μὲ τὶς ἴδιες ἀπόψεις ὁ τοκετὸς δὲν ἀποτελεῖ παρὰ μόνο τὴν πρώτη φάση μιᾶς ὁλόκληρης σειρᾶς ἀρνητικῶν ἐπεμβάσεων πρὸς τὸ νεογέννητο καὶ ψυχικῶν διαιστήσεων σὲ βάρος τῆς μητέρας. Τὸ νεογέννητο χωρίζεται συχνὰ γιὰ ὧρες ἢ καὶ μέρες, οἱ σχέσεις μητέρας — παιδιοῦ κανονίζονται μὲ ρυθμοὺς ἀνώμαλους ποὺ δὲν ἐπιτρέπουν κατὰ τοὺς πρώτους μῆνες τῆς ζωῆς μιὰ ἔντονη ἐπικοινωνία καὶ μιὰ «συμβίωση» ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἐπηρεάσει ὁλόκληρη τὴν ζωὴ τοῦ ἀτόμου. Ἀπὸ τὴν Γαλλία αὐτὸ τὸ παιδευτικὸ — ψυχολογικὸ κίνημα μεταφέρθηκε στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ὅπου ἀπέκτησε ξεκάθαρα φεμινιστικὸ χρῶμα. Ὁ τοκετὸς θὰ πρέπει νὰ γίνεται στὸ σπίτι καὶ ὄχι στὸ νοσοκομεῖο, ἡ μητέρα καὶ τὸ παιδὶ θὰ πρέπει νὰ βρίσκονται κοντὰ καὶ νὰ ἐπικοινωνοῦν ἔντονα ἐπὶ ἀρκετοὺς μῆνες.

ΠΟΛΥΠΛΟΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Μέχρι σὲ ποιὸ σημεῖο εἶναι σωστὸ νὰ παραδεχθοῦμε τὶς θεωρίες τοῦ Λεμπουαγιὲ καὶ μέχρι ποιὸ σημεῖο θὰ πρέπει νὰ καταδικάσουμε τὴν λεγόμενη «τεχνολογικὴ μητρότητα»; Τὸ πρόβλημα εἶναι πολύπλοκο καὶ πρέπει νὰ μελετήσουμε τουλάχιστον τρεῖς ὄψεις του: Τὴν ἱστορικὴ ἐξέλιξη τῆς θέσεως τῆς μητέρας. Τῆς παροχῆς βοηθείας καὶ τῆς παιδικῆς θνησιμότητας. Τὶς ψυχολογικὲς ἀνάγκες τῆς γυναίκας.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ πρῶτο σημεῖο εἶναι ἀναμφίβολο ὅτι ὁ τοκετὸς ἀποκαλύπτει πολλὲς ἐλλείψεις στὸ θέμα τῆς ὑγείας καὶ μιὰ νοοτροπία τῆς ἰατρικῆς τάξης ἡ ὁποία θεωρεῖ τὴν γυναίκα, σὰν ἀντικείμενο καὶ τὸν τοκετὸ σὰν ἕνα γεγονὸς οὐσιαστικὰ μηχανικό. Στὴν Ἰταλία, ἡ θνησιμότητα κατὰ τὸν τοκετὸ εἶναι ἡ ὑψηλότερη στὴν Εὐρώπη καὶ οἱ ἐλλείψεις στὰ νοσοκομεῖα, ἰδιαίτερα στὶς νότιες περιοχές, εἶναι πολὺ μεγάλες. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ τοκετὸς ποὺ δὲν γίνεται σὲ νοσοκομεῖο ἢ κλινικὴ παρουσιάζει πολὺ μεγαλύτερους κινδύνους γιὰ τὴν ζωὴ τῆς μητέρας καὶ τοῦ παιδιοῦ. Θὰ πρέπει ὅμως νὰ διορθώσουμε καὶ τὶς ὑπερβολὲς ἑνὸς τοκετοῦ ποὺ βλέπει τὴν γυναίκα στὸ κέντρο μιᾶς ἀνεπαρκοῦς νοσοκομειακῆς ὀργάνωσης χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἀρνηθοῦμε τὰ τεράστια πλεονεκτήματα ποὺ προσφέρει ἡ ἰατρικὴ πρόοδος. Τὰ νοσοκομεῖα καὶ ἡ ὑγιεινὴ μείωσαν τὴν θνησιμότητα ἀπὸ διακόσια πενῆντα στὰ χίλια ποὺ ἦταν στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰώνα στὸ σημερινὸ τριανταέξι τοῖς χιλίοις. Ἡ μείωση αὐτὴ τῆς παιδικῆς θνησιμότητας δημιουργεῖ καὶ τὴν θετικὴ πεποίθηση κατὰ τὴν στιγμὴ τῆς γέννησης, ὅτι θὰ ζήσουμε ὄχι σαρανταδύο χρόνια, ὅπως ἦταν ὁ μέσος ὅρος τὸ 1900 ἀλλὰ περίπου ἑβδομῆντα δύο, ὅσος ἦταν δηλαδὴ ὁ μέσος ὅρος τὸ 1970.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἀπὸ τὶς ἀρχὲς ὅμως τοῦ αἰώνα μας μέχρι σήμερα ἔχουν ἀλλάξει καὶ οἱ χρονολογικοὶ στὰ θυσί στὴν ζωὴ τῆς γυναίκας. Ἡ ἡλικία γάμου μειώθηκε κατὰ ἕνα ἔτος περίπου καὶ ἡ χρονικὴ περίοδος ποὺ γεννιοῦνται τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰ ὀχτὼ περιορίστηκε στὰ πέντε χρόνια. Σήμερα ἡ γυναίκα ἀποκτᾶει τὸ πρῶτο παιδὶ της γύρω στὰ τριάντα. Τὰ δημογραφικὰ αὐτὰ φαινόμενα ἀντικατοπτρίζονται καὶ στὶς σχέσεις τῆς γυναίκας μὲ τὴν ἐργασία. Ἀπὸ τὰ εἴκοσι μέχρι τὰ τριάντα χρόνια ποὺ γεννιοῦνται τὰ παιδιά, ἔχουμε ξεκάθαρη μείωση τῆς γυναικείας ἐργασίας καὶ ὁλοφάνερη αὔξηση ἀπὸ τὰ τριάντα μέχρι τὰ σαραντατέσσερα. Ἡ μείωση τοῦ χρονικοῦ διαστήματος κατὰ τὸ ὁποῖο γεννιοῦνται τὰ παιδιὰ σημαίνει προσαρμογὴ στὶς ἀνάγκες τῆς ἐργασίας ἢ μήπως ἕναν μεγαλύτερο ὀλλο τῆς γυναίκας στὴν κοινωνία; Ἡ δεύτερη ὑπόθεση φαίνεται πιθανώτερη καὶ δείχνει μιὰ τάση τῆς γυναίκας γιὰ μικρότερη ἐξάρτηση ἀπὸ τὶς «μητρικὲς» ὑποχρεώσεις της.

Ἡ δεύτερη ὄψη τοῦ προβλήματος, δηλαδὴ οἱ ψυχολογικὲς ἀνάγκες τοῦ νεογέννητου, ἀποτελεῖ τὸ ἐπίκεντρο πειραματικῶν καὶ κλινικῶν ἐρευνῶν ποὺ ἄλλαξαν τὶς ἰσχύουσες θεωρίες. Οἱ μελέτες ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τὸν Χάρλοου στὶς μαϊμοῦδες, καὶ οἱ μελέτες μὲ νεογέννητα ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τὴν σχολὴ τοῦ Χάρβαρντ ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ θηλασμὸς δὲν εἶναι κάτι τὸ σημαντικὸ γιὰ τὶς σχέσεις μητέρας —παιδιοῦ. Ἡ προσκόλληση τοῦ παιδιοῦ στὴν μητέρα, δὲν ὀφείλεται τόσο στὸν θηλασμὸ ὅσο στὴν φυσικὴ ἐπαφὴ καὶ σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ φροντίδες ποὺ μποροῦν νὰ γίνουν ἀπὸ τὴν μητέρα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κάποια ἄλλη μορφὴ «προσκόλλησης».

Ἔχει ἀποδειχθεῖ, γιὰ παράδειγμα, ὅτι τὸ νεογέννητο, δὲν χαμογελάει πρὶν ἀπὸ τοὺς τέσσερις ἢ πέντε μῆνες ἐπειδὴ ἀναγνωρίζει τὴν μητέρα, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀντιδρᾶ στοὺς ἐρεθισμοὺς — τὸ τρίγωνο στόμα — ποὺ μποροῦν ἐπίσης νὰ προκαλέσουν τὸ χαμόγελο ἂν τὰ σχεδιάσουμε σ' ἕνα χαρτόνι ἢ σὲ μία ἀστεῖα μάσκα. Μόνον μετὰ τοὺς πέντε ἢ ἕξη μῆνες ζωῆς τὸ παιδὶ ξεχωρίζει τὸ πρόσωπο τῆς μητέρας ἢ τοῦ πατέρα ἀπὸ τὶς ἄλλες μορφὲς ἢ ἐρεθισμούς. Ὅσον ἀφορᾶ τὰ στάδια ὡρίμανσης τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ νεογεννήτου ἔχουμε μιὰ πρώτη φάση προσκόλλησης καὶ ὀργανικῆς ἐξάρτησης καὶ μιὰ δεύτερη φάση ἀποσπάσης καὶ ἐξερεύνησης τοῦ περιβάλλοντος καὶ στὴν συνέχεια τὴν φάση ποὺ ὀνομάζουμε σχετικὴ ἐξάρτηση. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν συμπεριφορὰ τῆς μητέρας ποὺ ἀπὸ τὴν φάση φροντίδας καὶ προστασίας καταλήγει στὴ σχετικὴ μόνον προστασία. Μετὰ τοὺς πρώτους μῆνες ἀπὸ τὴν γέννηση τόσο τὸ παιδὶ ὅσο καὶ ἡ μητέρα ἔχουν κατὰ κανόνα τὴν τάση νὰ γίνονται αὐτόνομοι καὶ νὰ ἀναζητοῦν νέους ἐρεθισμοὺς στὸ περιβάλλον τους.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Πρέπει λοιπὸν νὰ ὑπογραμμίσουμε ὅτι ἡ γυναίκα δὲν μπορεῖ νὰ ἀφιερωθεῖ μόνον στὸν ρόλο τῆς μητέρας ἐπειδὴ ὁ ρόλος αὐτὸς δὲν εἶναι παρὰ μόνον ἕνα τμῆμα τῆς προσωπικότητάς της. Συμβουλές παροχὴ βοήθειας κατὰ τὸν τοκετὸ καὶ παιδιατρικὴ παρακολούθηση ἀποτελοῦν οὐσιαστικὴ βοήθεια σὲ μιὰ μητρότητα λιγώτερο δύσκολη. Ἡ μητρότητα θέβαια εἶναι μόνον μία στιγμή, ἔστω καὶ σημαντική, στὴν ζωὴ τῆς γυναίκας. Οἱ σχέσεις μὲ τὴν ἔξω οἰκογενειακὴ κοινωνία καὶ μὲ τὸν κόσμο τῆς ἐργασίας βοηθάνε πάρα πολὺ ὥστε νὰ μὴν περιορισθεῖ ἡ γυναίκα σὲ μιὰ ἀξιόλογη ἀλλὰ καὶ παροδικὴ στιγμὴ τῆς ζωῆς της. Θὰ ἦταν κάτι τὸ πολὺ ἐπικίνδυνο νὰ ὑπερεκτιμηθεῖ ὁ δεσμὸς μητέρας καὶ παιδιοῦ, ὄχι μόνον γιὰ τὴν ψυχικὴ ἰσορροπία τῆς γυναίκας ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητας τοῦ παιδιοῦ της.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦμεν αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Παντοκράτορος, τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς συζύγου μου

ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ὁ τεθλιμμένος σύζυγος: Πάντος Καραγιάννης. Τὰ τέκνα: Νικόλαος καὶ Δημήτριος Καραγιάννης (ἐν Ἀμερικῇ) Ἀριστείδης καὶ Κατερίνη Ζήκη (εἰς Ἀμερικήν) Μαρία Σιδεροπούλου. Οἱ ἀδελφοί: Εὐριπίδης καὶ Φλώρα Ἀλάτσα τιάνου, Καλιόπη (χήρα) Σπυρίδωνος Τσιμᾶ, Ἀνδρέας καὶ Μαρία Σκλαβάκη, Ἰωάννης καὶ Παναγιώτα Καρούσου, Παρασκευᾶς καὶ Σταυρούλα Δεληγιάννη, Ἀλέξης καὶ Εἰρήνη Καραβίτη, Βίκτωρας καὶ Τούλα Καρούσου, Διονύσιος καὶ Πανωραία Καρούσου. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ Ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Διονυσίου 40ὴμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυαγαπημένης μας συζύγου, μητρός, ἀδελφῆς μάμμης καὶ θείας

ΟΛΓΑΣ Δ. ΒΑΛΣΑΜΗ

(ΕΤΩΝ 74)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμ ην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ὁ σύζυγος: Διονύσιος Βαλσαμῆς. Τὰ τέκνα: Νικόλαος καὶ Ἀργυρούλα Βαλσαμῆ, Ἀνδρέας καὶ Βασιλικὴ Μανδούκου, Κωνσταντῖνος καὶ Μαρία Χαλκιᾶ. Αἱ ἀδελφαί: Μελπομένη Μάντουκα, Ἀντιόπη Τριανταφύλλου. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Τελετῶν ΛΑΜ ΠΡΟΥ ΜΑΡΑΤΟΥ (πρώην Κρὴτ κοῦ), Κορίνθου 255, τηλέφ. 271-661 καὶ 273-527

Ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Κυρίλλου τοῦ Π τωχοκομείου Πατρῶν, ἐτελέσαμεν μνημόσυνον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριετίας τοῦ ἀγαπημένου μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ πάππου

ΗΛΙΑ Γ. ΚΟΥΚΟΥ

Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Ὁ ἀδελφός.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην μ.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Βασιλείου, ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, πάππου καὶ θείου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Βασιλική. Τὰ τέκνα: Νικόλαος καὶ Λίτσα, Δημήτριος καὶ Ἑλένη, Ἀργύριος καὶ Βασιλικὴ Σταυρόπουλοι, Γεώργιος καὶ Παναγιώτα Ρουμελιώτου, Ἀντώνιος καὶ Ἑλένη Κονιστῆ. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Τελετῶν ΚΩΝ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Πατρῶν: Φωκέας καὶ Καλαβρύτων τηλ.: 324-838 — 324-855, Ἀθηνῶν: Ἀμπελακίων 3 (Ἀμπελόκηποι) τηλ: 643-2069 — 643-4930

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην μ.μ. τελεῖται ἐτήσιον μνημόσυνον εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης τῶν ἀγαπημένων γονέων

ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ καὶ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΡΙΠΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τὰ τέκνα των. Οἱ ἔγγονοι.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Νικολάου Ζήρειας ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ λατρευτοῦ μας υἱοῦ, ἀδελφοῦ, θείου καὶ ἐξαδέλφου

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΑΖΑΡΑΚΗ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην των ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Οἱ γονεῖς: Ἀνδρέας καὶ Ἀγγελικὴ Μαζαράκη. Οἱ ἀδελφοί: Πανούλα καὶ Σπῦρος Μαρτσούκας, Δήμητρα καὶ Ἰωάννης Χατζηδάκης, Μαρία Α. Μαζαράκη. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἐξάδελφοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν πολυαγαπημένον μας υἱόν, ἀδελφόν, ἀνεψιόν, καὶ ἐξάδελφον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Β. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΝ

(ΕΤΩΝ 34)

θανόντα κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 4 μ.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης (Β' Νεκροταφεῖον).

Ἡ τεθλιμμένη μήτηρ: Κωστούλα (χήρα) Β. Ποταμιάνου. Οἱ ἀδελφοί: Γεράσιμος καὶ Θεοδωρούλα Ποταμιάνου. Οἱ θεῖοι: Τάκης Σταθᾶτος, Γεωργία καὶ Γεώργιος Τζούτης, Ἄννα (χήρα) Γερ. Θέμελη, Παρασκευὴ καὶ Γεώργιος Γεωργόπουλος (ἐν Ἀμερικῇ), Εὐανθία καὶ Δημήτριος Κίτσος (ἐν Ἀμερικῇ). Οἱ ἐξάδελφοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Συλλυπητήρια ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ.

Νέον Γραφεῖον Τελετῶν ΟΡΕΣΤΗ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ, Γερμανοῦ 94 καὶ Λόντου. Τηλ.: 222-677

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

*Τελοῦντες τὴν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π.μ. εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Παρασκευ